

ה"ת 23922/05/15 - היימן נבארי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 23922-05-15 נבארי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ארז נוריאלי
מבקש	היימן נבארי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לרכב תוצרת רנו, מספר רישוי 3122550 (להלן: "הרכב").
3. מנימוקי הבקשה עולה כי ביום 5.5.15 נתפס הרכב בגין חשד לביצוע עבירת הסעת שב"ח. לטענת ב"כ המבקש, המבקש נשוי עם ארבעה ילדים קטנים, עובד בשיפוצים בתור המפרנס היחידי בבית והרכב משמש לו לעבודתו. כמו כן נטען כי הרכב הינו בבעלותה של אשתו ומשמש אותה להסעת ילדיה.
4. המשיבה הביעה נכונותה לשחרר את הרכב בתנאים.
5. בדיון מיום 20.5.15 הביע ב"כ המבקש התנגדותו לתנאים שהציגה המשיבה. לדבריו עלות הביטוח המקיף גבוהה מעלות הרכב, ששווי 2800 ₪. ב"כ המבקש הוסיף כי בנסיבות המקרה, בהתחשב בחומר הראיות וביסודות העבירה, הסבירות להגשת כתב אישום הינה נמוכה. ב"כ המשיבה טען כי בהודעתו במשטרה מסר המבקש כי קנה את הרכב בסך של 6000 ₪, וכי שווי על פי מחירון הינו 9100 ₪. המשיבה הגישה לעיוני את תיק החקירה וטענה לקיומו של חשד סביר.

דין והכרעה

6. על מנת שתקום סמכות לתפוס חפץ נדרש כי לשוטרי יסוד סביר להניח שישנו קשר כשלהו בין החפץ לבין עבירה שנעברה או עתידה להיעבר, כאשר סעיף 32(א) לפקודה מדבר על חמש חלופות וביניהן: באותו חפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה, החפץ עשוי לשמש ראיה במשפט, החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או שימש כאמצעי לביצוע העבירה (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**)

7. בפסיקה נקבע שרמה ראייתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלי נ' מדינת ישראל**)

8. עיינתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני לרבות בהודעות שנגבו ומצאתי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש.

9. קיימות שלוש תכליות עיקריות המצדיקות תפיסת חפץ: תפיסה למטרת חילוט, תפיסת חפץ לצורך הצגתו כראיה במשפט, ותפיסת חפץ למניעת ביצוע עבירות (בש"פ 8009/07 **מ.ג.ש נ' מדינת ישראל**).

10. בעת בחינת המשך החזקת התפוס בידי המשטרה, על בית המשפט לבחון ולהתייחס, בין היתר, מה הם סיכוייה של החקירה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; וכן, האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו. בית המשפט אמור לבחון מה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם לחילוט החפץ. אם הנכס נתפס למטרת הבטחת אפשרות חילוט עתידי, יהיה מקום לבחון את אופי התפתחות החקירה, והצפי לקיום משפט ולסיומו בהרשעה (ה"ת 38033-05-13 **מיורקס נ' מדינת ישראל**).

11. מתיק החקירה עולה חשד סביר לביצוע העבירות וקשר הדוק, לכאורה, בין העבירות לבין הרכב. ב"כ המשיבה הפנה לפעולת חקירה אחת ואחרונה, כשבתומה המשיבה תגבש עמדתה ויוחלט האם להגיש כתב אישום.

12. בהגיע בית המשפט למסקנה כי תכלית התפיסה נותרה בעינה, עליו לבחון, האם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסה, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, על מנת להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכסים התפוסים (ראו רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פורסם במאגרים, 10.6.99, בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים, 12.3.06).

13. בהחלטתי זו לקחתי בחשבון את טענת ב"כ הנאשם ולפיה הרכב רשום על שם אשתו של המבקש. לצורך

כך עיינתי בחומר החקירה לרבות בהודעות.

14. בהחלטתי בנוגע לשוויון של הרכב אתבסס בין השאר על חומר החקירה, ממנו עולה כי שווי הרכב הינו 6000 ₪. בקביעת התנאים ובעיקר גובה סכום ההפקדה, התחשבתי בעמדת ב"כ המבקש אשר ביקש להימנע מעריכת ביטוח מקיף לרכב עקב שוויון הנמוך יחסית של הרכב. בנסיבות אלו, סברתי שיש מקום להורות על הפקדת סכום במזומן משמעותי.

15. לאור כל האמור לעיל, הריני מורה על החזרת הרכב לידי בעליו בכפוף לערבויות והתנאים הבאים:

- א. הפקדת סך של 2,500 ₪ במזומן.
 - ב. אני אוסר על המבקש או מי מטעמו לבצע כל דיספוזיציה ברכב. לצורך הבטחת איסור דיספוזיציה ברכב, תחתם התחייבות עצמית על ידי החשוד וערבות צד ג' על ידי הבעלים הרשום של הרכב ע"ס 3000 ₪ כל אחת.
 - ג. רישום שעבוד לטובת המשיבה/מדינת ישראל במשרד הרישוי.
- המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.
- תיק החקירה יוחזר לב"כ המשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.
- זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ה, 28 מאי 2015, בהעדר הצדדים.